

Діло

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., II. пов.

Кonto почт. ш. 26.726.

Адреса теле. „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакція не авертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3.60 К.
чвертьрічно . . . . . 10 —
піврічно . . . . . 20 —
цілорічно . . . . . 40 —
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3 — К.
чвертьрічно . . . . . 9 —
піврічно . . . . . 18 —
цілорічно . . . . . 36 —
в Німеччині:
піврічно . . . . . 20 — М.
цілорічно . . . . . 40 —
За зміну адреси
платить ся 30 с.

Ціна оголошень:

Сервіс півгодинний, двошпаль-
това 40, в надісланні 60, в
оповістках 80 с, в редакційній
часті 1 К. Повідомлення про
зміну і заручки 150.
Некрологи стрічка 1 К.
Сталогоголошення за окремою
умовою. . . . .
Одн. примірник коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видає: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Паньків

Завзятий опір Росіян коло Чернівців.

Артилерійська битва над Сочою.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. І. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 6. серпня.

В області групи Макензена місяцями знач-
ніша артил. боротьба. Висліда румунсько-росій-
ської офензиви проти фронту архикн. Йосифа,
з радістю витаної пресою антанти, очевидно
оставить ся позаду надій. Наступи ворога в о-
бласті Кашину також і вчора принесли ворогові
самі тільки втрати.

В закутні трьох країв і в сторону Гурагу-
мори ми зробили дальші поступи. Виперто во-
рога з його становищ на північний захід від
Радівців і по хоробрім відпертю російських
протинаступів гонведи вийшли до міста. По обох
сторонах Серету наближаємось до границі. На
південний схід і на півн. схід від Чернівців во-
рог ставить завзятий опір походом
в союзники. Над Збручем частини на
ступи Росіян.

На італійським фронті ворожа артиле-
рія поширила вчора свій огонь у змішній силі
на цілий фронт над Сочою від Толь-
майну до моря.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 6 серпня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Леопольда баварсько-
го: Група генерала полковника Беча Ермоля.
Здоля Збруча місяцями сутички. Між Дністром
і Прутом поизволяю Росіяни опір.

Фронт арх. Йосифа: На півд. схід
від Чернівців ставить ворог опір над рому-
нською границею. Наш наступ розвиваєть ся.
Стоїмо під містом Серетом. По завзятих бор-
бах ваяли ми Радівці. По обидвох боках Мол-
дави і на схід, бережі Бистриці авбрано за-
дним сторожам рос. кілька становищ на сугро-
бах. Повновлені наступи Ромуни на Мгр. Каси-
нууду і на північ від долини Путни — зломані.
При тім поніс ворог великі втрати.

Фронт Макензена. Між горами і Ду-
наєм віджила в кількох місяцях боєва діяльність.
Фронт македонський. Ніякої зміни.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Руврехта. У Фландрії пі-
сля вглядно спокійного дня під вечір кілька
дуже загальних наступів англійських коло Іперн.
Всі відперто. З поля виліт і дійок зробили ми
кілька адатних випадів, узяли полонених, із
змішених 25 панцирн. самоходів забрали ми
кілька скорострілів.

Звіт російського ген. штабу

з 4. серпня.

ВІДЕНЬ (Таб.) На півн. від Гусятна наш
віддільний відділ під охороною гармат обійшов
бродом вороже становище і обсилав його гар-
матами. Німці крикнули: „козакі йауть!“ і вті-
кли до Збруча. Ми здобули 7 скорострілів, по-
вожили 43 мужа і очистили східн. беріг Збруча.
Також на південь від Скали викинула наша пі-
лота ворога в сіл Шестовці і Чернокоженці.
Устунюючи в Чернівці ми визнали міст, ворог
заняв Топорівці і Раранче. В Карпатах відсту-
паємо, при чім деякі некарні відділи не ставлять
опору.

Львів, 6. серпня 1917.

До присланої нам і поміщеної в „Ділі“ з
28. липня статі про учительство і економічну ро-
боту пишуть нам:

Зависть належить до великих пороків —
особливо у демократів. І наша демократична
нація зачисляє її до найбільш питомених своїх
гріхів. Прояв його безчисленна сила. В однім
ся зависть обмежена: відносить ся вона лиш
до своїх.

Є в українським повіті 10 адвокатів Поля-
ків, 20 Жидів, а двох Українців. Чужинці зби-
вають мастки з української клієнтелі, держать
в своїх руках директури і синдикати кас, в ко-
трих %, членів наші селяни, і се не болить у-
країнських адвокатів, а нехай один з них зало-
жить касу, торговельну спілку, або яке инше
фінансове підприємство, то другий, котрий прий-
шов пізнійше, або не має основательського та-
лану, чи прямо не хоче коло нової роботи за-
ходити ся, зараз розпичне всіх переконувати, як
то зле для „народної справи, коли один усе за-
харапчить“, коли директура і синдикат в одних
руках, коли той сам чоловік тут і там директо-
ром і т. и. І починаєть ся підпольна боротьба,
бо рідко коли іде справа відкритим шляхом, на
загальних зборах товариства, звичайно іде бо-
ротьба тиха, закрита, одним словом починаєть
ся інтрига, від котрої народна справа терпить,
бо люди, що повинні іти рука в руку, взаїмно
себе підпомагати, то взаїмно себе підкопують.
В згоді могли би ся поділити роботою та до-
ходами, могли би спільними силами добути від
чужих інституцій збудовані нашим грошем, та
посунути справу народну в перед, а так все ни-
де через незгоду, в громаді росте нездоровий
фермент.

Скрита боротьба між провідни-
ками викликає роздвоєне, гнівн, неохоту до
громадського діла, а в наслідка своїх занепад
найкращих повітів. Примірив можна би пода-
ти сила.

Була собі прим. в однім повітовім місті
спілка, одна з нечисленних, що серед війни по-
прибувала завдяки 2—3 одиницям рухливішим
розвести трохи живійшу діяльність. Ввалось їй
дстати викупно збіжжя і вона вивязала ся добре
зі своєї задачі. Селяни були викупном доволе-
ні, бо не потребували за своєю ціною годи-
нами вичікувати, поки пан комісіонер відбере
від них збіжжя, діставали за него належитість
без неоправданих потручень, спілка заробила
вару грейдарів, каси, що доставила їй капіталу,
найшла для него добре опрочентоване, тай за-
робили при тім дещо свої люди.

Та з того послідного вийшло лихо. Поки
використовували нашого хлопа і багатизи
ся його коштом, усе було добре — як свій чоло-
вік дещо заробив, дістаючи невелику винагоро-
ду за свою працю, зараз відозвав ся демон за-
висти і то у кого, у свого. Ще як адвокат за-
робить, то піз бідн, „на те він і є“. Та звідки
приходить до того фільольог? Де він купец-
тва вчив ся? Як він може то робити, чого я не
втну? І хоча фільольог показав ся пожиточним
співробітником в не сво м фаху, се йому нічого
не помогло і свій аж у Львів зі своїм протес-
том проти товариша купця подав ся. Були
збори У. П. Т., на котрих було мало професо-
рів, мотомість було їх аж чотирох (!), на збо-
рах Союзу Сялок, а один професор мав навіть
дещь сказати, що за економічною роботою не
має часу на шійльну, і з того вийшла ціла ста-
тя... Як професор торгує, то наука — мовляв —
занепадає, бо він не має часу на приготуванє
до школи, зоча він цілими роками до неї при-
готовляв ся, аван педагога вимагає принци-
пійальности, ідейности, совістности, а економіста
спириту, так, як-би ідейність і совістність шкоди-
ла українській кооперативній роботі, а україн-
ський учитель мусить бути конче невдарний
і непомисловий. Далі іде рада не брати ся пе-
дагогам до роботи економічної, бо вона їх ско-
ро зі шкодою для шкільних обовязків поло-
нить, так як би не можна одного з другим по-

годити і працювати шире в своїм звязю, а
залишний час замість в кофейни перевести при
роботі в своїй інституції...

Як би ми пішли консеквентно на радую не-
звістного автора дописи в „Ділі“ Ч. 157, то всі
святенники повинні тільки престола підпильвати,
суді і адвокати суду, хлопи рілі і т. д., а хто
тоді до народної роботи возьметь ся?

Та не є він перший, що так кличе!

Як тільки розпочало ся наше політичне
відродженє, голосно відозвали ся голоси: „нех
пол пільнує олтаржа, а хлоп непа“; до наших
організаторів спілок збугу художі теж викри-
кували згінники, що вони не до свого діла бер-
уть ся, а ось і в послідних днях один зі ста-
ростів не міг з дива зійти, що український свя-
щенник берегє ся до викупна збіжжя, бо він при-
вик при тій роботі бачити тільки жидка.

Ми всі в тім згідні, що для священника пер-
ший і найсвятійший обовязок — церков, а для
учителя школа, та при тім не треба забувати,
що рухливі і роботящі люди сповнять добре
свій обовязок і на друге ще час знайдуть. До-
брий господар своє поле обробить і сусідови
поможе, а лихий і самому не дасть ради.

На се примірив у нас, зокрема серед педа-
гогіа багато. Власне робітники на народнім по-
лі були і є у нас найкращими учителями, а
нероби є ними в школі. Вони набирають бо-
гато годин в своїм заведеню, а друге тільки по
приватних та йде як слід своєї роботи не зло-
блять. Коли хто свій обовязок занедає, потяг-
нимо його до відповідальности, але робім се ін-
дивідуально, не витягаймо з сего загальних,
шкідних для народної роботи висновків.

Покиньмо поганій гріх зависти: Україна
велика і багато, праці і зарібку на ній доволі.
При тім нехай нам не здаєть ся, що, хто при
грошах робить, той зараз „великі гроші зби-
рає“. Зокрема у нас до тепер всяка инша ро-
бота ліпше оплачувала ся, а у професорів спе-
ціально лекції і ведене бурс.

Робота у фінансових інституціях була до
недавна даремщиною, а і тепер вона зовсім не
така poplatна, як декому здаєть ся.

Як хто почувас охоту і хист до праці, не-
хай не стараеть ся зайняти місце другим обса-
джене, нехай собі витворить нове поле праці,
або нехай видирає чужим, а не своїм. Тоді Йо-
го посада буде національним добутком.

В доповненю нашого доносенія в поперед-
нім числі про конференцію з дня 2. серп-
ня 1917 в відпоручниках Централі для госпо-
дарської відбудови Галичини подаємо, що кон-
ференція ся відбула ся з ініціативи „Сільського
Господаря“, що з рамени „Господарської Комі-
сії“ парламентарної Репрезентації обговорював
справу пос. д-р Кость Левницький при співуча-
сти присутних тоді у Львові послів, та що на
засіданю під провом о. Тита Войнарівсько-
го, голови „Сільського Господаря“, в льокалі
сего ж Товариства відпоручники господарських
і фінансових товариств обговорювано постуля-
ти і бажаня населеня і краю.

З'їзд національностей в Києві.

Верн (Ша.) 2. серпня 1917.

Укр. Б. доносить з Києва: Через кілька
днів розпочнеть ся в Києві перший з'їзд націо-
нальностей Росії. До участі в ньому запросила
Укр. Центр. Рада звш 20 національностей Ро-
сії. Кожда національність має право без огляду
на число своєї людности і свого значія полі-
тичного вислати на з'їзд 10 представників.
На порядку нараз стоїть організація будучої
федеративної Росії, означене границь кождої
автономної одиниці і права національних меж-
шостей.

Керенський.

Четвертий лист до кадетів. — Прошене о димісію. — Мерада представників партій. — Димісія взята назад.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) Керенський вислав четвертий лист до кадетів Набокова, Астрова, Новогородцова і Кокошкіна з зазивом, щоби вони вступили до тимчасового правління. Три перші з них відповіли також отвертим листом, що того не зроблять поки правління не держить ся декларації з 2. марта, 6. мая і 8. липня.

ПЕТРОГРАД (Ткб.) Президент міністрів Керенський вислав до свого заступника в проводі міністерської ради Некрасова слідуєчий лист: "З огляду на те, що я, мимо всяких видах мною заряджень не можу доповнити тимчасового правління в спосіб відповідаючий коначним вимогам незвичайної історичної хвилі, яку перебуває край, не можу також прийняти відповідальности перед радою міністрів і прошу тимчасове правління, щоби мене звільнило від усіх моїх функцій".

Керенський звизав з Петрограду. Тимчасове правління порішило не прийняти димісії Керенського. Рішене ухвалено ще того самого вечера після наради з визначними політичними представниками, членами виділу Думи і виконуючого комітету робітничко-жовнірської ради та преоставниками селянської ради.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) На конференції представників партій, яка вела ся цілу ніч з 4. на 5. с. м. згоджено ся на те, щоби Керенському поручити реконструкцію кабінету. Соціалні демократи, соціалісти революціонери і радикальні демократи поставили умови, що нове правління не відступить від заяви з 31. липня, кадети домагають ся, щоби правління було незалежне від впливу і натиску поодиноких політичних партій.

Керенський.

ПЕТРОГРАД (Ткб.) Дня 4. с. м. попол. відбуло ся в Зимовій палаті нове засіданє ради міністрів, у котрім взяв участь також Керенський, котрий вернув до Петрограду і ззяв назад свою димісію, дізнавши ся про вислід учорашнього пізнього засіданя. Вечером Керенський конферував з ріжними політиками.

ПЕТРОГРАД (П. Аг.) Тимчасовий комітет думи, вислухавши звідомленє Роджанка про конференцію в Зимовій Палаті, признав за річ безоглядно потрібну, щоби поручено Керенському зложити кабінет.

Нові люди в Пруссії.

БЕРЛІН (Ткб.) „Nord Allg. Zig“ доносить: що цсар Вільгельм згодив ся на звільненє від уряду пруських міністрів Безелера, Тротта, Шорлемера, Ленцого, Лебля і держ. секретарів Креткого, Ліску, Ціммермана і Ріхтера. На чолі уряду для внутр. справ стане бурмистр Кельну Вальрфер, уряду господарського Швандров; держ. секретарем для загр. справ буде Кільман, управителем уряду виживленя буде Вальдов. Міністром судівництва буде Шпан, внутр. справ Дрю, освіти Шміт, рільництва АЙзенгарт-Роте, президентом регенції буде Гердт.

Важне для реклямованих в увільнених околицях Галичини.

Міністерство оборони краю зарядило рескриптом з 31. липня с. р. К. О. №. 60413 ex 1917, щоби обовязалим до військової служби, остачим в околицях Галичини, відобраних ворогові, котрі в хвилі рес. наїзду були звільнені від тої служби на час означений або до означеного реченця, — звільненя сі обмежувати зглядно продовжувати до 30. падолиста с. р.

Політичні власти і ої інстанції мають обовязок особам таким виставити відповідні посвідки, а заразом предложити що-до них внесеня реклямаційні в приписаній дорозі службовій.

Офенавний похід.

БЕРЛІН (Б. Вольфа). На схід від Чернівців переступлена лінія, на якій мин. року почала ся офензива Брусілова; у схід. Галичині лежить вона 60 км. поза новим фронтом. На Буковині на схід від Радівців занята Гадікальва, через що більша часть лінії зел. Чернівці Сучава в наших руках. На південь від Бистриці Росіяни уступають; ми перейшли ріку Ніагра. На схід від Кімполонгу натрапили ми на погано

скалчені жіночі трупи, які лишила за собою XII дивізія рос. кінноти.

З пресової кватири.

Відень, 6. серпня 1917.

На фронті Сочі незвичайно оживлена діяльність артилерії. Також плоскі торби Красу були метою огню ворожої артилерії. Вживала вона стрілен, які видавали отруйливі гази і летіли далеко поза фронт.

Наші хоробрі летуни обкидали вчорвйшої ночі залізні стацію і табор в Пелецо. Стверджено чимало цільних метів. Мимо хмарної погоди була і в Каринті жива бовва діяльність.

На Буковині опір ворога росте, головнож межі Дністром і Прутом. За те з буковинських гір уступає ворог перед наступами наших хоробрих вйск, які обсадили Гадікальву Сольку, стоять під містом Серетом, а від Сучави ділитя їх тільки однодневний марш.

Цсар на Буковині.

ЧЕРНІВЦІ (Ткб.) 6. серпанк. И. В. Цісаря, що прибув тут перед полуднем, повитано з великою радістю.

Укр. послы Буковини до Цісаря.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Голова клубу укр. парлям. і сойм. послы Буковини п. Василько вислав до Цісаря чолобитню іменем укр. населеня Буковини і його правних представників з заявою, що мимо ворожого наїзду буков. Україні лишити ся в душі вірні тим почуванем, які їм диктує сторожа на найдалішим сході: вірні Цісареві і Австрії.

З парламентарних комісій.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Правничка комісія збрала ся нині. Вибрала референтів, а пос. Оффер реферував про зміни пороблені палатою панів в ухвалах посольської палати що до військового судівництва і ревізії вироків полезих судів. Рішене тих змін не признати.

Тайні умови між Францією і Росією.

БЕРН (Ткб.) В англійськїм парламенті вніс пос. Сміс інтерпеляцію що до тайної умови між Росією і Францією і питав, чи правління знає що в тій справі, чи справді крім Альзасі і Лютарингії мало би ся Німцям зрабувати землі на схід від Рену.

Бальфур відповів, що про ту справу знає тільки з часописий. Коли пос. Сміс почав далі говорити, відібрано йому голос.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Петроградський дневник „Известия“ вимагає від франц. правління ясної відповіді, чи правдиві ревеласії німецького канцлера про тайні уклади між Росією і

Францією дотично намірених анексії німецької земель.

Неправдиві вісти про вовдушний напад на Полю.

ЛЮГАНО (Ткб.) Агенція Стефанія розголошує, що італійські летуни в посліднім нападі на Полю згідно з нормами італійськїх берегли ся спричиняти жертви в людях. За те Австрия обкидала бомбами густо заселені місцевини на берегах венецької рівнини і від устя По до устя Сочі.

Що до того є міродатне звідомленє і к. команди фльоти, після якого метою вовдушного нападу наших летунів були виключно військові заклади на побережу і над рікою По.

Коло польське і правління.

КРАКІВ. (Ткб.) Зібране тут Коло польське рішило не взяти участи в зложеню парламентного кабінету.

Поляки на Україні.

Польська конституція на Україні. — Польскі Сойм „kresowy“. — Виконуючий комітет

Краківський „Сгас“ доносить ось що: „Польскі політичний комітет в Краї скликав з'їзд представників польськїх організацій на Україні. („Сгас“ пише постійно: на „Polski“). Був се правдивий польскі сойм „kresowy“, в яким взяло участь 512 делегатів, репрезентуючих 288 організацій політичних, суспільних, просвітних.

„Наради тривали 8 днів, до 8. липня і покінчили ся ухваленом: „Уставу польської державности на Україні“, та вибором виконуючого комітету. Згаданий устав се рід національної конституції, яка так означує права Поляків:

„Поляки, як рівноправні горожани на Україні, користують ся всіми правами цивільними, публичними і політичними: мають право до автономної діяльности в цілі вдержаня, попіраня і розвитку польської національности її мови, культури і економічно-господарських інтересів. Польська мова повинна бути признана одною з державних мов і як така мати рівноправність в уряді, і школі і суді. Для порішуваня про всі національні справи на Україні, для завідуня всіма областями публичного польського хата творять Поляки власний орган репрезентативний і власні виконнічі власти як органи внутрішньої польської самоуправи під назвою „Polskie zgrupowanie na Rusi“ і польскі законуючий комітет.“

Неправдаж — не богато як на польскій апетити?

Перед Камінцем Подільським.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.) Неприятельські війська заняли село Кудринш, положене 20 верст на захід від Камінця Подільського.

Хронологія подій.

Тимчасове Правління супроти домагань російської України.

Відень 3. серпня 1917.

Із наспівших сюди російськїх часописей подают в хронологічнім порядку вістки, які попередили видачу акту Тимчасового Правління про автономні права України.

„Русское Слово“ з 7. н. ст. липня доносить із Петрограду: На останнім засіданю членів Тимчасового Правління продовжувалася дискусія над питанем про висилку особної комісії у Київ для вясненя на місці домагань Центральної Української Ради. Розвязка сього питання зустрічає ся з великими перепонами головно тому, бо ніяк не можна найти відповідного комплекту для агаданой комісії. А до сього скомплювала ще справу ухваля останного засіданя центрального комітету партії народної свободи (кадетської), яка рішила, що в комісії, яка має бути вислана, не має брати участи ніхто з представників партії. Отже в якій формі виступлять тепер аносини Тимчасового Правління з представниками Ради — поки що не знати; тай загалом лишазь ся відкритим питанем про намірену висилку комісії.

Становище кадетів.

„Русское Слово“ з 7. н. ст. липня доносить із Петрограду: Тому, що партія народної

свободи (кадетська) відмовила ся вислати своїх представників в спільну делегацію для переговорів в Центральною Українською Радою, Тимчасове Правління признало, що висилка такої делегації є неможлива. По слухам, партійкої делегації є неможлива. По слухам, партійкої народної свободи мотивує свою ухвалу в слідуючий спосіб: Вона доказує, що делегати не жили лише в двох випадках: — або делегати Тимч. Правління дістануть припорученє від Рословити Раді за її намаганє відіслати ся від Росії рішаючий й авторитетний осуд, або їм передасть ся повновласть признати автономію України. Середнього шляху партія народної свободи не видить. Тоді міністер рільництва М. Чернов поставив на засіданю міністерської ради внесок, щоби у Київ вислати спеціальну комісію, в склад якої увійшли би члени Тимчасового Правління й представники від російського з'їзду Рад робітничих, садовничих і селянськїх депутатів. Внесок В. М. Чернова буде мабуть зреалізований.

Правліннянна комісія для української справи.

„Кіевская Мысль“ з 8. н. ст. липня доносить із Петрограду: На нічнім засіданю в 7. н. ст. липня скомплювано комісію Тимчасового

вительства для висилки у Київ в цілі поршєня українського питання. Головою комісії іменовано заступника міністра внутрішніх справ князя Урусову. Інші члени комісії слідує: князь Краєв, академік Бернацький, Ольденбург і Демидов, Ахентієв і Королєнко. Передискусують інструкції Тимчасового Правительства для комісії.

В розмові з журналістами кн. Урусов виявив: „Ми мали виїзати вже нині, та досі ще не наспіла згода Ахентієва й Мякошина, які намічені правительством як члени нашої комісії. Поки що мої функції обмежені на те, що я поїжджу до Києва маю відбути наради з політичними діячами. Ми офіційно довідаємося про домагає Україну. Я й мої старі знайоми дуже добре знаємо ся з Грушевським й з іншими. Шляхом дискусії на нарадах ми вяснимо точку погляду України. Лично я маю вражєне, що вістки про українське питанє дещо переборшені. Між іншими: Тимчасове Правительство не знає нічого офіційно про сформованє українського комітету міністрів. Шлю комісії являєть ся тому — дістати безпосередно від Української Центральної Ради вістки й вяснити мотиви публікації Універсалу. Річ в тім, що Тимчасовому Правительству не цілком точно представляють положєне на Україні. З одного боку, одні земства України виставляють цілком точно означені домаганя, а друге одиак, інші земствє домагують ся чогось зовсім протилежного. Завтра, очевидно, ми виїдемо у Київ, Ми забавимось там 10 днів“.

Розбите комісії.

„Русское Слово“ з 9. н. ст. липня доносить із Петрограду: Осібна комісія, призначена для розв'язки українського питання на місці, розпала ся. Перш усього цілком відказали ся від участі ізза чисто партійних уваг академік Бернацький й Ольденбург. Кн. Крапоткін відказав ся від поїздки ізза недуги. Президент селянського візду Ахентієв й В. А. Мякошин заявили, що пильні справи вимагають безперервної присутності в Петрограді. Знов же В. Г. Королєнко, як показуєть ся, не доручили телеграми Тимчасового Правительства, на основі якої його запрошено до участі в роботах згаданої комісії. На передодні виїзду комісії князь Урусов явив ся на засіданні Тимчасового Правительства й заявив, що по правді — комісія складаєть ся тепер лише з двох членів. З уваги на се, правительство кинуло думку висилки осібної комісії у Київ для полагоди українського питання.

„Кієвская Мысль“ з 10. н. ст. липня доносить: Як ми вже писали, в склад установленої Тимчасовим Правительством комісії для розгляду українських домагань запрошені між іншими предсідатель полуднево західного фронту всеросійського земського союзу С. П. Шликевич. Третього дня С. П. Шликевич дістав від предсідателя сеї комісії князя С. Д. Урусова звідомленє про се, що члени комісії прийдуть до Києва в понеділок, 9. липня. Та вчєра С. П. Шликевич дістав від князя Урусова слідуєчу телеграму: „Припоручєне, данє комісії, переміненє“.

Справа приїзду правительственной комісії на сєсію Центральної Української Ради.

В „Кієвській Мысли“ із 10. н. ст. липня читаємо: В неділю, 8. липня засіданє Центральної Української Ради почало ся о годині 4. по пол. Президував М. С. Грушевський. По відкритті засіданя Рада вислухала надпрограмової заяви про організацію Тимчасовим Правительством осібної комісії для українських справ, про що вже були вістки в часописях. Питанє про комісію рішено передати на розгляд Генеральному Секретаріату Ради разом з представниками фракцій Центральної Ради.

Нова комісія.

„Русское Слово“ із 9. н. ст. липня доносить із Петрограду: М. І. Терещенко й І. Г. Церетелі поїдуть із Головної Кватири у Київ для всестороннього вясненя на місці українського питання.

Нарада міністрів в Головій Кватирі.

„Русское Слово“ із 12. н. ст. липня доносить із місць побуту Головної Кватири: О год. 12. приїхали сюда І. Г. Церетелі, М. І. Терещенко й Н. В. Некрасов. Їм виїшли на зустріч А. Ф. Керенський, А. А. Брусилів й Лукозький. Всі відбули зараз нараду в вагоні. Одним із важливіших питань являєть ся відношенє до українського руху в звязку в поїздкою міністрів до Києва для переговорів з Центральною Українською Радою.

Віздє міністрів до Києва.

„Русское Слово“ з 12-го н. ст. липня доносить в Могілово: Міністри М. І. Терещенко,

І. Г. Церетелі, Н. В. Некрасов відїхали до Києва.

Приїзд до Києва й спільна нарада з представниками Центральної Української Ради.

„Ръчь“ з 13-го н. ст. липня доносить із Києва: Приїхали міністри: Терещенко, Церетелі й Некрасов. Останній відїхав на фронт. Нині очікують ще приїзду А. Ф. Керенського.

„Утро Россіи“ з 13-го н. ст. липня доносить із Києва: Міністер велїзниць Н. В. Некрасов, що тут приїхав, виїхав нині на фронт. Вечером відбулось в палаті спільне засіданє виконавчих комітетів в українській справі. Брали участь І. Г. Церетелі, М. І. Терещенко й А. Ф. Керенський.

„Ръчь“ з 13-го н. ст. липня доносить з Києва: Вечером відбулось при участі міністрів спільне засіданє всіх виконавчих комітетів Центральної Української Ради, на якій піддано під дискусію українське питанє.

Наради міністрів з Українцями.

„Русское Слово“ з 14-го н. ст. липня доносить із Києва: Сьогодні відбулась о 2-ій по пол. конференція міністрів Церетелі й М. І. Терещенка з членами українського Генерального Секретаріату. Як ходять слухи вяснилась можливість повної згоди. Тимчасове Правительство принає Центральною Українською Радою висшим красивим органом, під умовою, що Рада буде доповнена представниками національних меншостей. О 5-ій год. по пол. почалося друге засіданє в цілі детальнішого сформулованя умови згоди. На тім засіданні брав участь крім І. Г. Церетелі й М. І. Терещенка ще й А. Ф. Керенський.

Засіданє Тимчасового Правительства.

„Русское Слово“ з 14-го н. ст. липня доносить із Петрограду: Нині відбулось в хаті президента міністрів кн. Г. Е. Львова чергове засіданє членів Тимчасового Правительства. В 2-ій год. по пол. до мешканя князя Львова прийшла з Києва телеграма від перебуваючих там міністрів з донесєнем, що саме нині приходить рішачючий момент в переговорах з представниками Центральної Української Ради. Має відбути ся засіданє Ради, на якім западуть відповідні постанови й тому міністри делегати бажали би мати спрємстє безпосередних зносин з Тимчасовим Правительством й могли бути з ним в безперервних контактах. Князь Львов за пропонував пооголошеню телеграми членам Тимчасового Правительства перенести засіданє до будинку Головного Телеграфу, щоби могли прямо зносити ся з Київом. Засіданє Тимчасового Товариства відкрилось наново в палаті Телеграфу, в кабінеті начальника Телеграфу. Секретарі передавали відібрані лєнти телеграм прямо на засіданє правительства й звідси брали назад на лєнти відповіди правительства. Засіданє тягнулось без перерви до 7-ої год. вєчером й в 9-ій годині зачалося знов в тім же кабінеті Головної Управи Телеграфу. Із наспівуючих одна до другої телеграм вяснилось, що перебуваюч. в Києві міністри на протязі першої половини нинішнього дня вели переговори з представниками Ради й, по їх сумї, дійшли до корисних результатів з Радою. В 3-ій год. зачалося засіданє Ради, що протягнулось до вєчера. Останна наспівана вістка доносить, що Рада як-раз ухвалила резолюцію, яку перебуваючі в Києві міністри вважають можливою до принятя Тимчасовим Правительством. Міністри негайно вернуть до Петрограду, при чім переїдуть через Головну Кватиру, де задержать ся ра короткий час. Іх приїзду очікують в Петрограді в неділю, 15-го липня вєчером.

Промова Керенського про автономію України.

Новое Время“ з 15-го н. ст. липня доносить із Києва: Керенський відїдав Губернський Комітет для справ поживи. Відповідаючи на промову предсідателя делегатів українських сєлян, який витав провідника революційної російської армії й обіцяв віддати для заосмотрєня армії всім необхідним ціле майно українського сєлянина та прирік вивопняти точно й без спротиву прикажилюбимого народного вождя, Керенський вголосив слідуєчу промову:

Товариші горожанє! Вертаючи назад на фронт, я бажав би привєсти там привіт від сільського населєня України; нині перед українським народом відкриваєть ся шлях, на якім він може дійти до осягненя автономного істнованя в дружній родині братніх народів, яка сотворить — я переконаний — федеративну російську рєпублику.

Вірю, що на зазі і на фронті всі горожанє тепер забудуть про все й обєднують ся в однім пориві, в пристрастї й неопоримім бажаню сласти Россію.

Я переконаний, що сей могучий, стихійний порив спасєня вітчизни обхопить всі народи Россії, а український перший між усіми.

Пішлить в ряди армії нових борців, зяйте їй пом.ч хлібом, підніміть її дух приміром великого подвигу самопожертвованя й хай ми будемо мали право сказати на фронті: в зазі нема свідомих чи несвідомих зрадників, які хочуть встромити в спину революції ніж й підгоувити свято ворогів свободи, рівности й братерства.

8-ого СЕРПНЯ 1917.

здержуємо висилку „Діла“ без вїмки всім тим, що до того часу не надїшлиють передплати.

НОВИНКИ.

Львів, 6 серпня 1917

— Галицька адміністрація. Нам пишуть: В сєсєні 1916 заклочило ц. к. старство в Камініці струм. з філією товариства „Просвіти“ умову, якою винявило в „Народнім Домі“ льскаль на бюра старства і причинької комісії з 15 убачкаї крім пивниць за чиншом місячним аж 400 кор. Чинш після умови мав бути платний квартално з гори. І що-ж до 2 серпня 1917 не заплачено ані сотика мимо ріжних устних і письмених ургєнєв. Коли ж на домі філії тяжить довг гіпотєчний, а дозодів з дому тепер майже ніяких нема, видїл відїс ся до президїї намісництва, а крім того поручив адвокату написати лєст в упївненєм до ц. к. прєскураторії скарбу. На се упївненє адвокатське с. к. галицька прокуратура кабілї зволила сєму адвокату відїсати, що вона не є покликаню до посередництва між сторонами і властью. Коли ж і на письмо до президїї намісництва нема до нині ніякої відповіди, осміляємось в тій до-розі запитати президїю, чи зволить ласкаво поручити виплату цілого залягаючого чиншу, чи філія має виступити судово?

— До відомости українських урядників і їх родин. Нам пишуть: В Краєвій Централі для відбудови Галичини Сєкція ІV. можна користати в підмог до висоти 2000 К на поратованє в загроженій своїй екзистєнції. З сеї підмоги можуть користати всі, котрі наслідком війни утратили сталій свій зарібок, були зрабовані з біля, одїня і хатної обстанови, на сплату довгу зятєгненого на висше наведєне. Висші претенсії понад згадану квоту можна одержати лиш в формі позички. Поданя неостемальовані в дєох примірниках, потверджені ур. гром. або парохіальним а також службодавцєм, належить присилати до нашого товариства. Товариство українських приватних урядників буде дуже радо пєсдавати бливші повєненя і помагати в виготовленю подань до Централі та старати ся о корисні полагожденя. — За Виділ Товариства українських приватних урядників у Львові, вул. Домініканська ч. 11: Дєнис Кучика, заступник голови, Іван Стернюк, секретар.

— В справі „Загальної Української Культурної Ради“. (Комунікат). Сходини Товариства „Взаїмної Помочи“ галиц. і буков. учителів і учительок в таборі виселєнцїв у Гмінді, які відбули ся дня 30. липня с. р. в місцевій, таборівій школі, де брали участь також і учителі гімназїальних курсів, по вичерпуєчій дискусії, в якій основно обговорєно усю діяльність „Загальної Української Культурної Ради“ прийняли більжєстю голосів слідуєчу резолюцію: 1) Зібрані стверджують, що „З. У. К. Р.“ в Відні зовсім не сповнила задач, які собі поставила. 2) Зібрані стверджують, що дотеперішня організація „З. У. К. Р.“ противить ся загально прийнятм демократичним основам. 3) З огляду на се домагають ся зібрані як найскоршого перевєдєня повної реорганізації „З. У. К. Р.“ на основі вибору з волї громадянства, з тим, що круг її діяльності повинен обмежити ся до культурних і шкільних справ українських виселєнцїв. — За Виділ Товариства Я. Зауляк, секретар.

— Початок шкільного року 1917/18 в народних і свєдєних школах. Прєсовий дєпартамент у президїї міністер. радї подає до відомя, що ширєні вісти про вичєрєне шкільних ферій неправдиві. Не бує навіть гадки змінити заря-

джене що до початку шкільного року видані при кінах мін. шк. року.

Дзвіничина. Дзвіничні повітові організації збори Долиничина відбудуться в Долині в комнах тов. Вєсїа дня 23. серпня в четвер точно о год. 3. полудни з рефератом делегата У. П. Р. і З. У. Р.

Сільський Господар комунікує: Ціни відбору за збіжжя збору 1917 р. В порозуміню з міністерством рільництва і скарбу видав ц. к. уряд виживлення населеня під днем 31. липня 1917 р. В. в. д. ч. 327 розпорядок, визначуючий ціни відбору на деякі роди земледодів. Після сього розпорядку обовязані є коміонери воєнного заведеня для обороту збіжжем платити за низше названі роди збіжжя, вібраних в 1917 р., слїдуючі ціни відбору за кожний метричний сотнар: За пшеницю і оркиш 40 К, за жито 40 К, за ячмінь 37 К, за овес 36 К. За мішанчу збіжжя платити муть коміонери ціну найдешевшого рода збіжжя, яке находить ся в мішанці. Господарі які відставають пшеницю і жито найнижчий до 15. пядоли та 1917 р. о держуть як премію диокоронні додатки до цїни відбору при кожнім метричній сотнарї. Ціни насїня сїх висше наведених збіжжя утворюють розпорядок міністерства рільництва з дня 5. липня 1917 р. В. в. д. ч. 285 (гл. Господарська Часопись з дня 25 липня б. р. ч. 14). Додатки, про які говорять ся в сїм розпорядку, мають бути дочисловані до нинїшних цїн відбору, пр. оригінальне насїне пшениці у годівеланика коштувати ме 40+20 К отже 60 К. Першій відсів оригінального насїня 40+12 К отже 52 К і т. д. Повні ціни відбору платити муть коміонери за збіжжя здорове, чисте і сухе, як що зменшичене не переносить 2 процент ваги збіжжя. При збіжжю, яке що до якості не відповїдає висше наведеним виногам є управлений коміонер робити відповідні потрученя з цїни відбору, однак потрученя сї не можуть вносити більше як 15 процїи цїни відбору. В якї спори мж господарями і коміонерами Воєнного Заведеня для обороту збіжжем лагодить повітовий суд в окрузі якого находить ся збіжжя. Судове поступованє не звільняє господаря від відстаги збіжжя коміонерами. Господар має рівнож прийати жертвану йому коміонером знижену цїну відбору. Рішенє повітового суду можна опспорити до 8 днів. Рішенє другої інстанції є неословиме. Ціни відбору платити є після довершеної віддачі збіжжя в стаїї задоволеня або в мїнї або складї назначеним Воєним Заведеням для обороту збіжжем. Ціни відбору об'язують рівнож кошти задоволеня і перезвзу до найблизшої стаїї зєдїнїци зглядно млина або складу. В платї цїни відбору можуть господарі домогати ся на основі дуплікату набїрного листа зглядно посвідки млина або складу. Розпорядок отсей входить в житє з днем оповїщення (оповїщенє наступило 2. серпня с. р.) ділає однак всьїх на збіжжя збору 1917 р. який переа обовязуююю силою сего розпорядку перебрав від господарів коміонери Воєнного Заведеня для обороту збіжжем.

Дирекція української гімназї в Перемишлї розписує з реченєм аноншим годань до 15. серпня (на адресу дирекції) конкурс на принятє учеників до отних інституцій: 1) Гїмназїїний Інститут (інтернат на 110 місць) за місячною оплатою 100 к., з чого треба платити 40 к. в натуралїях. Членська вкладка 6 к., за інвентар 30 к. річно. 2) Бурса св. Миколая (на 100 місць) за місячною оплатою 70 к., з чого треба платити 30 к. в натуралїях. Членська вкладка 6 к., інвентар 10 к. річно. 3) Бурса Дешевї Кухнї (60 місць) за місячною оплатою 45-50 к., з чого треба платити 20 к. в натуралїях. Членська вкладка 3 к., за інвентар 5 к. Кожний лигомець мусить привезти з собою 6 пар біля, 6 хусточок, ковдру, коц, два простирала і сїнник. Пзана не бере на себе жадна інституція. Натуралїя за цілий рік треба зложити по можности зараз з початком року. За святочні фірїї не вільно нічого відтягати. Місячні оплати, а також вські гроші на потреби учеників належить стати лиш на адресу заряду інституцій, а ніколи на адресу ученика. Бурси і Інститут дають також інструктора, але дуже слабї ученики мусять за окрему помїч дозлачати дешо після умови. 4) Харч для доходячих в Дешевї Кухнї стоїть місячно 30-35 к., з чого треба платити 20 к. в натуралїях. До подана треба долучити на відповідь заадресовану картку. — Директор Алїсїєвїч.

Гїмназїйних учителяв і учителявських нандатв, що хотїли би обняти посаду в рогаїнській гімназїї У. П. Т. просимо зголошувати ся прямио до Головної Управи Українського педагогичного Товариства у Львові, вул. Мохнацького ч. 12.

В ольавї вбнови української гімназїї в 1-2 класї просить Ва. отїа, учителя, начальниїк громад і всїх ширїх прихильників нашого

шкільництва в рогаїнській і сумежних повітах подати відворотно число учеників (їмя і прїзвище), які нямїряли би вписати ся до укр. гімназїї в Рогаїні, подаючи також до котрої класи. Зібну дітаору належить підчас ферїї ко нечно приготовати до вступного іспиту до гімназїї і так само про се вистати. Всї писма просить слати на адресу: о. Пазло Кудррк, парох в Рогаїні. 1-3

Пам'ятайте про жертви "ДНІСТЕР" у Львові. 10.500 на фонд укр. журналу "ДНІСТЕР" Весоловського. 4.000 на пам'ятку бл. п. Яросл. Весоловському "Зем. Гіп. Банк"

О П О В І С Т К И.

Вторж, 7. серпня 1917. Нїяї: греко-кат.: Усп. св. Анни — римо-кат.: Квїлїз В. Сактра: греко-кат.: Єрмоля — римо-кат.: Карпяка.

Із Казавго Союз Радїїного у Львові. Всїх членів Дирекції, Надзїрних Рад і Комїсії контролїних, а колиби їх на мїсци не було, то всїх членів наших союзїих стоваришенєв, просимо безповолочно подати відомости короткі а докладні про стан їх стоваришеня, про стан книг, документв, реальностей, Інвентаря та про готїва з поданєм хто опїкуєть ся стоваришенєм, під адресою: Союз ревїзїїний, Львів, Домїїканська П. — Омелян Сасевич. 75 1-10

Дїти уряднїих "Днїстра" у Львові зробили в половинї цїтня с. р. своїми жертвами цілївий погнатох "Фондїи і мятрополїга А. Шептицького для укр. сирїт", а жертва вїлостє ського адміїстратора Боснї, о митрата Ол. Баюка і його вїнїи в сумї 205650 К, яка вїлїнула 31. липня, заокруглила першу чверть мїліона корон. Другу чверть мїліона зачав отаман УСС., мещенас д. р. М. Волошин, ширїї прихильник акцій ратованя укр. сирїт, жертвою 100 К.; дай Боже, щоб в шасльву годину і щоб на другу чверть мїліона не треба було довго ждати! — За Секцію "Живого пам'ятника": о. В. Лишиняк.

Земельний Банк Півотачний, спілка акційна у Львові повідомляє своїх Вп. вкладників, що з огляду на тепершїї господарський застій буде від 1. серпня 1917. аж до відкликї опроцентовувати вкладки біжучого рахунку по 3 1/2%.

Подаєть до їдема П. Т., що з днем 1. липня 1917 р. обнизили ми столу відсоткову на 3 1/2% від всїх вкладок сщадно тїї в нашї стоваришеню ульгарованїи. Дирекція Кредитово-господарського Тов. а "Руський Народний Дм" в Цїшановї, стоваришеня зареєстр. з обмеженою порукою.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

ЗВІДОМЛЕНЄ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 5. серпня. ВІЙНА НА СХОДІ.

Група вїйск Макензена. Нічого важного.

Група архижи. Йосифа: На північ від долини Кашїну новї заремчі росїєско-ромунські настуди проти наших гірських вїйск. У куті трьох країв забрано неприятелєви місце востї Броштєні і Гольдїта. В південній Буковинї дійшли ми за Ваму і Молдавією Ватру. Над Сучавою Росїїни відступують за Радїви. На південній схїд від Чернівцї дійшли ми до границї.

Група кн. Леопольда: На північ від Прута ведеть ся боротьба за боєвища новорїчїних бїлїв 1917 р. До вчєра вєчером неприятель був вже вичерпанїї з части місцевостї Боян, зі села Рапєта і захїдних стоків Болєжог. На північ від Днїстра в богахїх мїсцях збільшена артилерїїська боротьба.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Монте Саа Габрієлє і вищїна Красу вчєра були через кілька днів острілюванї огнем тяжких італїїських гармат.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ. На північній захїд від Корча неприятельські вїдїлї старати ся перейти через Бєволї, але їх відверто.

НАДІСЛАНЕ.

Красвий адвокат Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКІЙ веде канцеларїю у Львові при вулицї Країїци ч. 6. 12-7

Оголошення. ПОЧЕНЄ НІГ.

Судова пєсно спеціалїя судєв "Савєв", панєт на 120 к. На провїдїю висїлаєть тїлькя на пєрєднїх надїсланих вїлєгатїи 140 с. на вортї — Одїяноє заступство S. FEDER, — Львів, Сїютоуська ч. 7. 70 2-30

Учрївнїя з ук. учення з добрим поступовм, одностороннїм курсом гандлем зї стєв графїю і мїнєдїєю порєспондєнцїєю, пошукую вєседї у Львові від 1. верєсїя с. р. Оголошєня під: о. Галїя Мїхольа, парох в Борєдїацїах. 74 1-5

Інструктора потрібно, котрїї бї приготованї учєнїа III. класї до здаваня на вїрїсїї (в лїтїї 1918) мєтрїку з другою курсу III. кл. гїмн. і першою курсу IV. кл. гїмн. О. Карло Фадїєнїч в Стрїзїсках новах, пошта в мїсцї, повіт Бїбрка (вузл. воянї, о.р.р.). 74 1-5

Пошукую Інструктора-авїдемїа на цїлий рік 1917-8 до двїх дїтєв ї і кл. гїмн. з хлопцїа IV. кл. мїрмалїю. Услїя вїсьмєнно до о. Олєксї Гошкого гр. кат. перєла в Двїрїцїах п. Мостї вєдїнї. 76 1-7

Потрїбно учительа в свєщенїчїм домі з учїбнїих семїнарїєм або лїцеум, для приготовленя 2 дїтєв до 5 клася. Услїя вїсьмєнно під адресою: Паславська — Вєзовїнїца коло Ярослава п. Юсо 78 1-3

Філія відєнського Тов. обезпечєнь Аліїїд у Львові, вул. Зїмоновича ч. 5.

просить всїх своїх П. Т. членів, які в прїзвуду вонїах перєшкюд своїх премїї досї не платили, щоб вє вїськорше у власнїї інтерєсї зголошїли ся, устїю або вїсьмєнно до нїшої філії в поданїи числа своїх полїцїя вїсїа 1-7 ч. г. жї дїмо їм бл. вїшї поїсьмєнє.

Ученики знайдуть примїщенє в хатї уряднїка укр. інституції і серєзїїю. Родителєва опїка і догака.

— Часть заплати за станцію в натуралїях. — Зголошєня до Адміїстрації "Дїла" від В. К. 2-7

Канцеларїя адвокатська у Львові глєдїть конципїєнта. Добра винагорода. Посада до обнятє зарєд. Відомїсть: Адміїстрація "Дїла": "Ков дїпїїт". 18 3-3

КРОЇ ШАНЕЇНІ ЖУРНАЛІ. Р. ПЯНДАВ. Львів, ул. Чарнецького 3 XVI. Стару адресу при змінї на нову копєчє подаєайте. Адміїстрація "Дїла".

Кмєн, Вїск, Відпаднї свїчок купус І. БОРИС Перемишль. 61 6-6

Оповідка.

Отсим маємо чєсть пов доїити П. Т. Осїоватєлєв "Українського Крїєвого Товариства озорони дїтїиї і опїки над молодїїню" у Львові, що першї загальнї збори сєго Товариства вїбудуть ся по думцї §§ 13, 14 і 44 що вно ревер затвердженого статута в сєреду 15. серпня с. р. о год. 4 по пол. в комнатах Тов. "Днїстер" з отсим порядком нарад:

- 1) отворєнє зборїа, 2) повєненє статута, 3) вїбїр Президєнта і 11 членів Головної Радї, 4) вїбїр 3 членів ревїзїїної Комїсії, 5) вєскї.

Львів, дня 6. серпня 1917. За "Український єпарх Комїтет опїки над вєснїими сиротами" у Львові. о. В. Лєвчїк секретар. В Надзїрній голова.